

som her er bleven fremlagt. Denne Forretning kunde da gaae for sig paa den simpleste Maade, ved Mellemregning mellem Overformynderiet og Regjeringen gjennem Finantshovedkassen (Se ogsaa: Amtsstuerner ere for langt borte). At Amtsstuerner skulde være for langt borte, kan jeg ikke antage; det er jo dog Steber, som Beboerne ere særdeles meget knyttede til, og hvor de hyppigt maa henvende sig, saa at der ikke kan være nogen Betænkelighed ved at henvise dem dertil. Naar det ærede Medlem endelig meente, at der først ved Værgesthyrelsen vilde fremkomme nogen egentlig Sikkerhed for, at Midlerne bleve fordeelte til Udlaan over hele Landet i rigtigt Forhold, kan jeg heller ikke paa nogen Maade erkjenne dette. Jeg seer ikke rettere, end at det ved den Ordning, som Landstinget har foreslaaet, vil naaes, at man faaer en aldeles forholdsmaessig Fordeling over hele Landet. Det kan vel indtræffe, at der i de enkelte Amtsradskrebsse et enkelt Aar slet ikke kan være Noget til Udlaan, men det kommer da deraf, at de i andre Aar have haft saa meget Mere til Udlaan.

Der staaer altsaa nærmest for mig kun tilbage enten Regjeringens Udkaft eller det af Landstinget vedtagne. I saa Henseende kan jeg nu ikke Andet end stærkt anbefale det sidste. Der fremkom jo vistnok igaar endeel Indvendinger imod det, og det lykkes des Modstandere at finde to prægtige Ord, jeg turde maaskee kalde dem Stikord, som hyppigt slaae godt an i denne Sag, nemlig Centralisation og Kjøbenhavn. Det, man anførte mod denne Ordning, var, at den vilde frembringe en Centralisation til Kjøbenhavn. Jeg skal først betragte det Sidste, at det er i Kjøbenhavn. Med Hensyn dertil kan jeg berolige de ærede Medlemmer dermed, at Kjøbenhavn ikke vil kunne faae den allermindste tænkkelige Fordeel derved, at Overformynderiet kommer til at være her i Byen. Det er den fuldstændigste Wildfarelse, at dette paa nogen Maade vil komme Kjøbenhavn tilgode, eller at de Indflydelse, som gjøre sig gjældende i Kjøbenhavn, ville kunne udøve nogen Virkning paa den Maade, hvorpaa Midlerne blive udlaante. Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Fønss) sagde, at han maatte have det imod, at Overformynderierne

bleve henlagte til Kjøbenhavn, at der her i Kjøbenhavn var en stor Tendents til at laane ud i store Eiendomme og forbigaae de mindre, hvilket han ansaae for forkasteligt. Jeg kan være enig med ham i, at de mindre Eiendomme afgive den bedste Sikkerhed; men er dette det Æneste, der er i Veien, kan man roligt tage det af Landstinget vedtagne Forslag, thi der efter vil Kjøbenhavn slet ikke faae nogen Indflydelse herpaa. Udlaanene stee nemlig ved Laanebestyrelser rundt om i ethvert Amt, medens der ikke bliver nogen Laanebestyrelse i Kjøbenhavn, og Overformynderen har slet ikke nogen Indflydelse paa Laanene. Naar man altsaa vil undgaae den kjøbenhavnske Indflydelse, kan man med stor Tryghed vælge Landstingets Forslag. Forsaavidt man skulde mene, at der fra Kjøbenhavns Overformynderies Side skulde begaaes nogen Uret ved Fordelingen til de forskjellige Amtsradskrebsse af de Midler, der skulle udlaanes, da troer jeg heller ikke, at man i den Henseende behøver at nære nogen Frygt, thi der er ikke Noget til Hinder for, at der i Overformynderiet føres en egen Konto over, hvad der indgaaer fra ethvert Amt, og hvad der i ethvert Amt er udlaant, hvorved man vil see sig i Stand til at bevise, om noget Amt er forfordeelt. Dersom der for Øvrigt var noget andet Sted i Riget, som havde et bedre Samkvem med hele det øvrige Rige, og hvor man ikke gif Slip af alle de Fordele, som Forbindelsen med de store Pengeinstituter her i Kjøbenhavn, til hvilke Overformynderiet ofte maa rekurere, frembyder, da kunde man for mig gjerne henlægge Overformynderiet, hvor man vilde; det vilde da for mig være ligegyldigt om det var til Korsør, til Marhuus, til Skjelsør eller hvilket som helst andet Sted. — Med Hensyn til den anden Indvending, man er fremkommen med, at dette Forslag indeholder en Centralisation, da er dette baade i sig selv ikke rigtigt og derhos er en Centralisation Noget, som man ikke altid behøver at nære stor Frygt for. Det er for det Første ikke rigtigt, at Landstingets Udkaft er mere centraliserende end Regjeringens. Tværtimod, Landstingets Udkaft er i den Retning, hvori man skulde frygte for en Centralisation, mere decentraliserende end Regjeringens, thi medens Regjeringens